

MFIPR/2021-2027/12(1)

Minister Funduszy i Polityki Regionalnej

**Wytyczne dotyczące realizacji zasad równościowych w ramach funduszy
unijnych na lata 2021-2027**

Zatwierdzam / Zatwierdzam
z upoważnienia
Grzegorz Puda

Minister Funduszy
i Polityki Regionalnej

Warszawa, 29 grudnia 2022 r.

Podstawa prawna

Wytoczne zostały wydane na podstawie art. 5 ust. 1 pkt. 12 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027 (Dz. U. poz.1079).

Spis treści

Wykaz skrótów	4
Wykaz pojęć	4
Rozdział 1. Cel i zakres wytycznych	11
Rozdział 2. Akty prawne i dokumenty dotyczące zasad równościowych	14
Rozdział 3. Informacje ogólne	15
Rozdział 4. Rozłączne zapisy dotyczące realizacji zasad równościowych w procesie wdrażania EFS+, EFRR, FS i FST	24
Podrozdział 4.1. Zasada równości szans i niedyskryminacji	24
Sekcja 4.1.1. Wymagania ogólne.....	24
Sekcja 4.1.2. Mechanizm racjonalnych usprawnień (MRU).....	28
Sekcja 4.1.3. Wybór projektów.....	29
Podrozdział 4.2. Zasada równości kobiet i mężczyzn	33
Sekcja 4.2.1. Wymagania ogólne.....	33
Sekcja 4.2.2. Wybór projektów.....	34
Rozdział 5. Wspólne postanowienia dotyczące realizacji zasad równościowych w procesie wdrażania EFS+, EFRR, FS i FST	37
Podrozdział 5.1. Wymagania ogólne	37
Podrozdział 5.2. Monitorowanie, ewaluacja, promocja	39
Podrozdział 5.3. Kontrola.....	42
Załączniki	43

Wykaz skrótów

CST 2021 – Centralny system teleinformatyczny – system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027

EFRR – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego

EFS+ – Europejski Fundusz Społeczny Plus

FS – Fundusz Spójności

FST – Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji

IP – instytucja pośrednicząca

IW – instytucja wdrażająca

IZ – instytucja zarządzająca

KPP – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 6 czerwca 2016 r. (Dz. Urz. UE C 202 z 7.06.2016, str. 3890)

KPON – Konwencja o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzona w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169, z późn. zm.)

MRU – mechanizm racjonalnych usprawnień

UE – Unia Europejska

SL2021 - aplikacji ekosystemu CST2021, wspierająca realizację projektów w perspektywie finansowej polityki spójności 2021-2027.

WCAG - Web Content Accessibility Guidelines

Wykaz pojęć

Audiodeskrypcja – słowny opis obrazu (warstwy wizualnej grafiki lub filmu) w postaci ścieżki dźwiękowej (pliku audio). W filmach audiodeskrypcja stanowi część ścieżki audio filmu (lektorka/lektor opisuje to co widać na ekranie w czasie, gdy nie ma dialogów). Dla grafik audiodeskrypcja może być plikiem dźwiękowym umieszczonym na stronie www lub w audioprzewodniku. Podczas wydarzeń (mecze,

koncerty) audiodeskrypcja może mieć formę transmisji na żywo w radiu, telewizji, Internecie lub przekazywanej bezpośrednio przez deskryptorkę/deskryptora;

Dostępność – możliwość korzystania z infrastruktury, transportu, technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych oraz produktów i usług. Pozwala ona w szczególności osobom z niepełnosprawnościami i osobom starszym na korzystanie z nich na zasadzie równości z innymi osobami. W przypadku projektów realizowanych w polityce spójności, dostępność oznacza, że wszystkie ich produkty (w tym także udzielane usługi) mogą być wykorzystywane (używane) przez każdą osobę. Przykładami tych produktów są: strona lub aplikacja internetowa, materiały szkoleniowe, konferencja, wybudowane lub modernizowane¹ obiekty, zakupione środki transportu;

Dyskryminacja – różnicowanie, wykluczanie lub ograniczanie ze względu na jakiegokolwiek przesłanki w szczególności płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Celem lub skutkiem dyskryminacji jest naruszenie lub brak uznania możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami.

IZ lub inna właściwa instytucja – pojęcie to oznacza IZ lub inną instytucję, której IZ powierzyła wykonanie swoich zadań na mocy umowy lub porozumienia (najczęściej IP lub IW).

Mechanizm racjonalnych usprawnień (MRU) – oznacza możliwość sfinansowania specyficznych działań dostosowawczych, uruchamianych wraz z pojawieniem się w projekcie realizowanym w ramach polityki spójności osoby z niepełnosprawnością (w charakterze uczestnika/uczestniczki lub personelu projektu). Racjonalne usprawnienie oznacza konieczne i odpowiednie zmiany oraz dostosowania, nie

¹ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy co najmniej tych elementów budynku, które były przedmiotem dofinansowania z funduszy unijnych.

nakładające nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia, jeśli jest to potrzebne w konkretnym przypadku.

Napisy rozszerzone (ang. captions) – informacja w postaci tekstu, która przedstawia to, co jest zawarte w ścieżce dźwiękowej danego pliku multimedialnego. Dodawana jest w celu przekazania znaczenia dźwięków osobom z niepełnosprawnością słuchu. Tekst jest wyświetlany w czasie rzeczywistym, tzn. jest zsynchronizowany z obrazem. Od zwykłych napisów (ang. subtitles) różni się tym, że oprócz wypowiadanych kwestii, napisy rozszerzone zawierają również opis wszelkich istotnych dźwięków – na przykład istotne odgłosy otoczenia, westchnienie, okrzyk, itp. Szczególną ich odmianą są napisy rozszerzone realizowane „na żywo”. Oznacza to na przykład, że przekaz wideo realizowany on-line w Internecie jest na bieżąco uzupełniany informacją w postaci napisów rozszerzonych. Pojawiają się one w osobnym oknie dialogowym (podobnie jak czat) lub w specjalnej aplikacji. Napisy mogą być tworzone w sposób automatyczny z wykorzystaniem technologii respeakingu;

Opis dostępności inwestycji – opis inwestycji infrastrukturalnej pod kątem sposobu jej udostępnienia dla osób z niepełnosprawnościami (oraz ewentualnie innych grup narażonych na wykluczenie ze względu na różne przesłanki wymienione w rozporządzeniu ogólnym i KPP) w zakresie dostosowania do warunków użytkowania, w szczególności w zakresie mobilności, percepcji, sprawności sensorycznej, komunikowania się;

Osoby z niepełnosprawnościami:

- a) osoby niepełnosprawne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573, z późn. zm.),
- b) osoby z zaburzeniami psychicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2123).

Dla dzieci w wieku przedszkolnym oraz uczniów, wychowanków i słuchaczy szkół i placówek systemu oświaty, na potrzeby wsparcia w celach szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. e i f rozporządzenia EFS+, przyjmuje się definicję ucznia/dziecka z niepełnosprawnością, określoną w wytycznych dla projektów realizowanych ze środków EFS+;

Pętla indukcyjna – system wspomaganie słuchu, który umożliwia osobie niedosłyszącej odbiór czystego i wyraźnego dźwięku poprzez cewkę telefoniczną, w którą wyposażona jest większość aparatów słuchowych. Pętle indukcyjne stosuje się w miejscach, gdzie panuje duży hałas, o dużym pogłosie lub tam, gdzie potrzebna jest dobra zrozumiałość mowy;

Podwójne podejście (ang. dual approach) – podejście, dzięki któremu w programach na różnych poziomach są zaplanowane i realizowane:

- a) działania/projekty bezpośrednio nakierowane na przeciwdziałanie dyskryminacji w związku z trudniejszą sytuacją osób z grup narażonych na dyskryminację (z uwagi na różne przesłanki) w danym obszarze wsparcia,
- b) cele szczegółowe ukierunkowane bezpośrednio na wyrównywanie szans tam, gdzie pozwala na to linia demarkacyjna²;
- c) działania uwzględniające zasady równościowe horyzontalnie - na każdym etapie, w każdym procesie tj. podczas przygotowywania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości, ewaluacji, promocji i kontroli programów i w każdym celu szczegółowym;

Program – program w rozumieniu art. 2 ust. 20 ustawy;

Prosty język (ang. plain language) – to sposób używania języka, np. polskiego (prosta polszczyzna). To styl pisanie i prezentowanie informacji w sposób zrozumiały dla większości społeczeństwa, w tym także osób, które słabo znają język polski. Tekst w prostym języku ma określone słowa, strukturę i układ graficzny, które sprawiają, że przeciętny odbiorca rozumie tekst tak szybko i łatwo, jak to jest możliwe. W prostym języku unikamy długich zdań (ponad 20 wyrazów), strony biernej, żargonu zawodowego, terminów specjalistycznych (jeśli nie możemy ich ominąć, wyjaśniamy). Stosujemy naturalną gramatykę i czasowniki w formie osobowej. Tekst w prostym języku uwzględnia potrzeby odbiorcy. Prostym językiem jest elementem dostępności, dzięki któremu odbiorcy rozumieją komunikaty i umieją

² Pomiędzy obszarami wsparcia ze środków funduszy unijnych na poziomie kraju i regionów.

z nich korzystać. Ma zastosowanie do różnych rodzajów informacji: pisanej, elektronicznej, mówionej;

Przesłanki dyskryminujące - płeć, rasa, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religia lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientacja seksualna;

Racjonalne usprawnienia – konieczne i odpowiednie zmiany oraz dostosowania, które nie nakładają nieproporcjonalnego lub nadmiernego obciążenia. Rozpatrywane są osobno dla każdego konkretnego przypadku. Ich celem jest zapewnienie osobom z niepełnosprawnościami możliwości korzystania z wszelkich praw człowieka i podstawowych wolności oraz ich wykonywania na zasadzie równości z innymi osobami;

Rozporządzenie EFS+ – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013;

Rozporządzenie ogólne – rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 159, z późn. zm.);

Standard minimum – narzędzie używane do oceny realizacji zasady równości kobiet i mężczyzn w ramach projektów współfinansowanych z EFS+. Stanowi załącznik nr 1 do wytycznych. Narzędzie to obejmuje pięć zagadnień i pomaga ocenić, czy wnioskodawca uwzględnił kwestie równościowe w ramach analizy potrzeb w projekcie, zaplanowanych działań, wskaźników lub w ramach działań prowadzonych na rzecz zespołu projektowego;

Standardy dostępności dla polityki spójności 2021-2027 – zestaw jakościowych, funkcjonalnych i technicznych wymagań, w stosunku do wsparcia finansowanego ze

środków funduszy unijnych, w celu zapewnienia w szczególności osobom z niepełnosprawnościami i osobom starszym, możliwości skorzystania zarówno z udziału w projektach, jak i z efektów ich realizacji. Dla polityki spójności na lata 2021-2027 opracowano pięć standardów: szkoleniowy, informacyjno-promocyjny, cyfrowy, architektoniczny oraz transportowy. Standardy te stanowią załącznik nr 2 do wytycznych;

Tekst alternatywny – dodatkowy opis, dzięki któremu wszelkie elementy nietekstowe, umieszczone na stronie internetowej, w aplikacji mobilnej oraz w plikach np. docx, pdf, będą mogły być przetworzone przez oprogramowanie użytkownika/użytkowniczki i dostarczą informacji, jakie treści te ze sobą niosą (dotyczy to między innymi zdjęć, obrazków ozdobnych, ikon, wykresów, animacji, itp.). Opis alternatywny pokazuje się również w przypadku, gdy w przeglądarce internetowej zostanie wyłączone pokazywanie grafik i zdjęć;

Tekst łatwy do czytania (ang. easy-to-read) – prezentowanie informacji w sposób łatwy do zrozumienia dla osób z trudnościami poznawczymi (na przykład z niepełnosprawnościami intelektualnymi, chorobami lub urazami neurologicznymi) czy cudzoziemców. Zawiera proste sformułowania, ale także przykłady, obrazki, infografiki;

Transkrypcja – tekstowy opis treści materiałów audio oraz audio-video;

Uniwersalne projektowanie – projektowanie produktów, środowiska, programów i usług w taki sposób, by były użyteczne dla wszystkich, w możliwie największym stopniu, bez potrzeby adaptacji lub specjalistycznego projektowania. Uniwersalne projektowanie nie wyklucza możliwości zapewniania dodatkowych udogodnień dla osób z niepełnosprawnościami, jeżeli jest to potrzebne. W przypadku projektów realizowanych w polityce spójności, koncepcja uniwersalnego projektowania jest realizowana przez zastosowanie co najmniej standardów dostępności dla polityki spójności 2021-2027;

Ustawa – ustawa z dnia 28 kwietnia 2022 r. o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021–2027 ;

Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) – zbiór rekomendacji zapewniających dostępność cyfrową treści stron internetowych i aplikacji mobilnych

możliwie szerokiej grupie użytkowników, włączając w to osoby z niepełnosprawnościami;

Wytyczne – wytyczne dotyczące realizacji zasad równościowych w ramach funduszy unijnych na lata 2021-2027;

Zasada równości kobiet i mężczyzn – wdrożenie działań mających na celu osiągnięcie stanu, w którym kobietom i mężczyznom przypisuje się taką samą wartość społeczną, równe prawa i równe obowiązki. To również stan, w którym kobiety i mężczyźni mają równy dostęp do korzystania z zasobów (np. środki finansowe, szanse rozwoju). Zasada ta ma gwarantować możliwość wyboru drogi życiowej bez ograniczeń wynikających ze stereotypów płci. Jest to również uwzględnianie perspektywy płci w głównym nurcie wszystkich procesów i działań w ramach programów (tj. podczas przygotowywania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości, ewaluacji, promocji i kontroli programów);

Zasada równości szans i niedyskryminacji – wdrożenie działań umożliwiających wszystkim osobom sprawiedliwe i pełne uczestnictwo we wszystkich dziedzinach życia, bez względu na ich płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;

Zasady równościowe (horyzontalne) – rozumiane łącznie jako zasada równości kobiet i mężczyzn oraz zasada równości szans i niedyskryminacji.

Rozdział 1. Cel i zakres wytycznych

- 1) Celem wytycznych jest zapewnienie zgodności wdrażania programów z zasadami równościowymi: zasadą równości szans i niedyskryminacji oraz zasadą równości kobiet i mężczyzn, a także zapewnienie spójnego podejścia w tym zakresie w ramach programów i projektów współfinansowanych ze środków EFS+, EFRR, FS i FST na lata 2021-2027.
- 2) Przestrzeganie zasad równościowych wynika z art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej.
- 3) Zgodnie z art. 9 rozporządzenia ogólnego, wdrażając programy zapewnia się poszanowanie praw podstawowych oraz przestrzeganie KPP. Wytyczne mają więc na celu zapobieganie wszelkiej dyskryminacji ze względu na różne przesłanki, w tym: płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną na każdym etapie i w każdym procesie realizacji programów tj. podczas przygotowywania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości, ewaluacji, promocji i kontroli programów.
- 4) Wytyczne i standardy dostępności dla polityki spójności 2021–2027 kładą największy nacisk na zapewnienie, by wszelkie działania finansowane z programów mogły służyć, czy umożliwić swobodne z nich korzystanie także osobom z niepełnosprawnościami. Jest to spowodowane szczególnie trudną sytuacją osób z niepełnosprawnościami w dostępie do produktów, usług i udziału w życiu społeczno-gospodarczym, a także podkreślaną (m.in. w rozporządzeniu ogólnym czy Strategii na rzecz Osób z

Niepełnosprawnościami³) istotną rolę dostępności w poprawie tego dostępu. Należy przy tym podkreślić, że zgodnie z ideą projektowania uniwersalnego, infrastruktura, produkty i usługi zaprojektowane i zrealizowane z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami, służą wszystkim użytkownikom i likwidują lub ograniczają różne bariery, również takie na które napotykają osoby bez niepełnosprawności (np. cudzoziemcy, osoby starsze, kobiety w ciąży itp.). Dlatego wszędzie gdzie w wytycznych jest mowa o działaniach podejmowanych z myślą o osobach z niepełnosprawnościami, wypracowane rozwiązania będą służyć także osobom, które znajdują się w trudniejszej sytuacji ze względu na inne przesłanki wymienione w rozporządzeniu i KPP. Niemniej jednak, każda IZ powinna podejmować także działania zapobiegające jakiegokolwiek dyskryminacji wobec osób narażonych na dyskryminację - także ze względu na przesłanki inne niż niepełnosprawność.

- 5) Wytyczne są skierowane do wszystkich instytucji uczestniczących we wdrażaniu programów współfinansowanych z EFS+, EFRR, FS i FST⁴. IZ lub inna właściwa instytucja zobowiązuje beneficjenta w decyzji albo umowie o dofinansowanie projektu, do stosowania zasad równościowych na wszystkich etapach wdrażania projektu (w tym w odniesieniu do uczestników projektów) oraz do stosowania aktualnej wersji wytycznych.
- 6) Jeżeli beneficjent jest podmiotem publicznym⁵ to na mocy przepisów powszechnie obowiązującego prawa, zobligowany jest również do stosowania

³ Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 została przyjęta uchwałą nr 27 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021–2030 (M.P. poz. 218).

⁴ W przypadku programów Interreg zarządzanych przez Polskę, pełna realizacja wytycznych jest uzależniona od uzyskania zgody państw członkowskich uczestniczących w tych programach.

⁵ Zgodnie z definicją określoną w ustawie z 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.

przepisów ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych (Dz. U. poz. 848, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami (Dz. U. z 2022 r. poz. 2240). Do stosowania ustawy z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych zobligowane są także beneficjenci mający status organizacji pozarządowej, która posiadają strony internetowe lub aplikacje mobilne oraz prowadzi statutową działalność pożytku publicznego na rzecz: ochrony i promocji zdrowia, osób z niepełnosprawnościami lub osób w wieku emerytalnym. Ze względu na funkcjonalny charakter przepisów ww. ustaw, są one stosowane łącznie z wymaganiami określonymi w standardach dostępności dla polityki spójności 2021–2027.

- 7) W przypadku wsparcia realizowanego w ramach pomocy technicznej, wybór projektu i jego realizacja jest zgodna z wytycznymi. Wytyczne dotyczące wykorzystania środków pomocy technicznej na lata 2021-2027 mogą zawierać dodatkowe wymagania w tym zakresie.
- 8) Należy również zwrócić uwagę, że wskazanie w treści programów (tabela nr 8 pod każdym celem szczegółowym) kodu 03 wskazującego na neutralność w stosunku do zasady równości kobiet i mężczyzn, nie zwalnia ze stosowania ww. zasady w oparciu o zapisy Wytycznych.

Rozdział 2. Akty prawne i dokumenty dotyczące zasad równościowych

Kwestie równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz równości kobiet i mężczyzn regulują m.in. następujące akty prawne i dokumenty:

- a) Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. 78 poz. 483, z późn. zm.);
- b) KPON;
- c) Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 202 z 07.06.2016, str. 1);
- d) Traktat o Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE
- e) KPP;
- f) Europejski Filar Praw Socjalnych;
- g) ustawa z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. z 2020 r. poz. 2156);
- h) rozporządzenie ogólne;
- i) rozporządzenie EFS+;
- j) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (Dz. Urz. UE L 231 z 30.06.2021, str. 60, z późn. zm.);
- k) Umowa Partnerstwa dla realizacji polityki spójności na lata 2021-2027 w Polsce;
- l) komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 5 marca 2020 r. – Unia równości: Strategia na rzecz równouprawnienia płci 2020-2025 COM(2020) 152 final;
- m) komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 3 marca

2021 – Unia równości: Strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030 COM(2021) 101 final;

- n) komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia – Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 COM(2020) 698.
- o) ustawa z dnia 4 kwietnia 2019 r. o dostępności cyfrowej stron internetowych i aplikacji mobilnych podmiotów publicznych, zwana dalej „ustawą o dostępności cyfrowej”;
- p) ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zwana dalej „ustawą o zapewnianiu dostępności”;
- q) dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz. Urz. UE L 151 z 07.06.2019, str. 70), zwana dalej „dyrektywą EAA”, oraz ustawa wdrażająca dyrektywę EAA;
- r) Rządowy Program Dostępność Plus 2018-2025 przyjęty uchwałą Rady Ministrów nr 102 z dnia 17 lipca 2018 r. (RM-111-89-18);
- s) Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 przyjęta uchwałą nr 27 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021–2030;
- t) Krajowy program działań na rzecz równego traktowania lata 2022-2030 przyjęty uchwałą nr 113 Rady Ministrów z dnia 24 maja 2022 r (M.P. poz. 640).

Rozdział 3. Informacje ogólne

- 1) Zmiany struktury wiekowej ludności i wzrost odsetka osób ze szczególnymi potrzebami (w tym z niepełnosprawnościami i osób starszych⁶) w społeczeństwie wymagają wzmocnienia i rozszerzenia działań na rzecz poprawy dostępności dla osób o różnych potrzebach funkcjonalnych. Stanowi to bowiem warunek pełnego uczestnictwa w życiu społecznym i gospodarczym. Problem dostępności jest zagadnieniem horyzontalnym, które warunkuje aktywność zawodową i społeczną osób zagrożonych wykluczeniem⁷. Wiąże się to też z efektywnym wykorzystaniem kapitału ludzkiego.
- 2) Osoby z niepełnosprawnościami to także konsumenci i obywatele, posiadający takie same prawa i obowiązki, zdolni podejmować decyzje i ponosić odpowiedzialność za sprawy, które ich dotyczą. Należy więc skupić się na umożliwieniu im pełnego, niezależnego udziału w życiu społecznym, a także na eliminowaniu wszelkich podziałów (na przykład w edukacji, zatrudnieniu, dostępie do usług).
- 3) Osoby z niepełnosprawnościami stanowią niewykorzystany potencjał polskiej gospodarki – co wskazane zostało m.in. w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju. Zgodnie z danymi Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) w 2021 roku wskaźnik zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w wieku produkcyjnym wyniósł 31,8% i był znacznie

⁶ Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o osobach starszych (Dz. U. poz. 1705) osoba starsza to osoba, która ukończyła 60. rok życia.

⁷ Zgodnie z wytycznymi dotyczącymi realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus na lata 2021-2027.

niższy niż średnia unijna (48,7%)⁸. Na podstawie wyników Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań z 2011 roku, liczba osób z niepełnosprawnościami w Polsce wynosiła około 4,7 mln (co oznacza około 12% całej populacji kraju). Szacuje się jednak że nawet 30% społeczeństwa może mieć trwałe lub czasowe ograniczenia w mobilności czy percepcji. Są to na przykład: ludzie poruszający się przy pomocy sprzętu wspomagającego (kul, lasek, balkoników, protez, wózków), z uszkodzonym narządem słuchu, wzroku, z trudnościami manualnymi i poznawczymi (na przykład po udarze, cierpiący na chorobę Alzheimera), kobiety w ciąży, osoby z wózkiem dziecięcym, z ciężkim bagażem oraz słabsze fizycznie i napotykające trudności w poruszaniu się (na przykład w wyniku urazu lub choroby). Budowanie przyjaznego i dostępnego środowiska zewnętrznego może więc przynieść korzyści (również ekonomiczne) wszystkim, nie tylko osobom z niepełnosprawnościami.

- 4) Jak pokazują wyniki badania⁹ przeprowadzonego przez Rzecznika Praw Obywatelskich, około połowa badanych, jako najczęściej występującą w Polsce w 2021 wymieniała dyskryminację ze względu na rasę (49%) oraz orientację seksualną (47%). Ranking ILGA Europe zaś pokazuje, że w 2022 roku Polska zajęła 43 miejsce na 49 w Europie w kontekście oceny sytuacji osób nieheteronormatywnych.
- 5) Polska jest też najszybciej starzejącym się państwem Unii Europejskiej. Populacja osób powyżej 60. roku życia stanowi obecnie 1/4 mieszkańców Polski, a w 2050 roku będzie to 1/3 wszystkich mieszkańców. Z czasem osoby starsze będą stanowiły coraz liczniejszą grupę, w znacznej części wymagającą opieki i wsparcia w samodzielnym funkcjonowaniu. Wraz z wydłużaniem się długości życia, zauważalny jest wzrost liczby osób

⁸ Strona Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych:
<https://niepelnosprawni.gov.pl/p.81,BAEL>

⁹ www.brpo.gov.pl

z niepełnosprawnościami, wynikającymi między innymi z osłabienia funkcji organizmu¹⁰.

- 6) Poziom dostosowania środowiska zurbanizowanego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami obrazują różne wyniki badań, prowadzonych zarówno przez instytucje publiczne, jak i organizacje społeczne. Przykładowo, kontrola NIK pod kątem dostosowania dworców kolejowych i peronów dla osób z niepełnosprawnościami wskazała, że mimo przeprowadzonej modernizacji, wciąż nie zostały uwzględnione wszystkie potrzeby tych osób. Kontroli poddano 7 dworców z całej Polski. 55% stwierdzonych przeszkód stanowiły bariery dla osób z niepełnosprawnością wzroku np. brak linii prowadzących, wyposażenia wind w system informacji głosowej, wyposażenia toalet dla osób z niepełnosprawnością w oznaczenia alfabetem Braille'a. Utrudnienia dla osób z niepełnosprawnością ruchową stanowiły 39% stwierdzonych przeszkód. Były to np. brak lub niedokładne oznakowanie tras dojścia do poszczególnych stref dworca kolejowego, brak wyposażenia schodów w obustronne podwójne poręcze oraz żółte pasy ostrzegawcze, umieszczania urządzeń i informacji zbyt wysoko, co utrudniało ich wykorzystanie przez osoby poruszające się na wózku. Natomiast 6% przypadków dotyczyło utrudnień dla osób z niepełnosprawnością słuchu – brak zainstalowanych, właściwie oznakowanych lub poprawnie działających pętli indukcyjnych. Przypadki takie stwierdzono na czterech dworcach kolejowych¹¹. W związku z tym kierunkiem działań podmiotów krajowych, samorządowych, gospodarczych – w tym podmiotów wdrażających działania współfinansowane ze środków EFS+, EFRR, FS i FST – powinno być faktyczne zapewnienie dostępności w ramach efektów wdrażania polityki spójności, poprzez szerokie wykorzystywanie uniwersalnego projektowania lub racjonalnych usprawnień.

¹⁰ Rządowy Program Dostępność Plus 2018-2025.

¹¹ Kontrola NIK z grudnia 2018 r. pt.: „Dostępność zmodernizowanych obiektów kolejowych dla pasażerów niepełnosprawnych lub o ograniczonej zdolności poruszania się”, <https://www.nik.gov.pl/plik/id,19577,vp,22188.pdf>

7) Na podstawie danych zawartych w raporcie stanie zapewniania dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami przez podmioty publiczne w Polsce można stwierdzić, że najlepiej prezentuje się poziom dostępności cyfrowej (średnia wysokość wskaźnika dostępności cyfrowej dla całego kraju to 0,49). Można to tłumaczyć faktem, iż dostępność cyfrowa to obszar najlepiej uregulowany, który poza ustawą o zapewnianiu dostępności, jest również uregulowany szczegółowymi przepisami ustawy o zapewnianiu dostępności cyfrowej. Warto zaznaczyć, że wprowadzenie zmian w zakresie dostępności cyfrowej nie wymaga tak dużych nakładów jak np. w zakresie dostępności architektonicznej. Często wystarczy zatrudnienie lub zlecenie tego zadania specjalistom w zakresie dostępności cyfrowej w celu przebudowy architektury strony internetowej czy serwisu. Później kluczowe jest monitorowanie umieszczanych treści tak, aby były zgodne z wymaganiami określonymi w ustawie o zapewnianiu dostępności cyfrowej.

Średni wskaźnik dostępności architektonicznej dla całego kraju wyniósł 0,43. Wyniki badania pokazały, że średnio mniej niż 30% podmiotów publicznych zapewniało wolne od barier poziome i pionowe przestrzenie komunikacyjne, dostęp do wszystkich pomieszczeń, z wyłączeniem pomieszczeń technicznych czy informację na temat rozkładu pomieszczeń w budynkach. Lepsze wyniki osiągnięto w zakresie zapewnienia w budynku możliwości ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami czy umożliwienia wstępu z psem asystującym.

Badanie pokazało też, że największe problemy podmioty publiczne mają z zapewnieniem skutecznej informacji i komunikacji dla osób ze szczególnymi potrzebami. Średni wskaźnik dostępności informacyjno-komunikacyjnej dla całego kraju wyniósł 0,31. Przyczyną takiego stanu jest między innymi ciągle niewystarczający (choć coraz wyższy) poziom wiedzy i świadomości kwestii dostępności wśród pracowników podmiotów publicznych. O ile powszechne są podstawowe formy komunikacji takie jak telefon czy e-mail, o tyle specyficzne formy skierowane do osób z dysfunkcjami wzroku, słuchu lub mowy, nadal są bardzo mało popularne. Po części wynika to także z braku doświadczeń podmiotów publicznych w tym zakresie i sygnalizowania im takich potrzeb.

8) Polskę zamieszkuje przedstawiciele 13 mniejszości narodowych i etnicznych oraz grupy posługującej się językiem regionalnym – Kaszubów. Sytuacja

poszczególnych mniejszości narodowych i etnicznych nie odbiega od średniej ogólnopolskiej, wyjątkiem jest mniejszość romska¹². Zgodnie z danymi z przeprowadzonego w 2011 r. Narodowego spisu powszechnego ludności i mieszkań należy do niej 16 725 obywateli polskich¹³. Romowie stanowią największą mniejszość etniczną w Unii Europejskiej. Jednak kulturowa odmienność tej społeczności oraz wzory kulturowe, powodują, że Romowie nie chcą rezygnować ze swych obyczajów i wzorów życia rodzinnego. Z tego powodu pojawiają się problemy w integracji tej grupy z lokalną społecznością. Celem działań w ramach polityki spójności jest ochrona tożsamości i autonomii kulturowej mniejszości narodowych i etnicznych. Jednocześnie tworząc możliwości równouprawnienia z grupami dominującymi w danym państwie oraz zapewniając mniejszościom aktywny i równoprawny udział w życiu społecznym, kulturalnym i gospodarczym¹⁴.

- 9) Grupą na którą należy zwrócić szczególną uwagę w ostatnim czasie są osoby przybywające do Polski z terytorium Ukrainy. Są to przede wszystkim kobiety, z których ponad 60% przyjechało razem dziećmi. Około 50% osób przybywających z terenu Ukrainy posiada wyższe wykształcenie, co przewyższa udział osób z wyższym wykształceniem w całym społeczeństwie ukraińskim.

Jednym z wyzwań jest wsparcie tych osób w znalezieniu im adekwatnej pracy. Warto podkreślić, że osoby z Ukrainy są raczej aktywne na rynku pracy – około 30% z nich już pracowało lub ma zapewnioną pracę, a ok. 50% jej poszukuje. Ponad 50% z tych, którzy obecnie znaleźli się w Polsce, nie było wcześniej w Polsce ani nie miało wcześniej kontaktu z osobami, które odwiedziły nasz kraj. Duża część także (46%) nie zna w ogóle języka polskiego. Szczególnie trudna pod względem potencjalnej integracji w polskim

¹² V Raport z realizacji postanowień Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych i Etnicznych.

¹³ <https://www.gov.pl/web/mniejszosci-narodowe-i-etniczne/romowie>.

¹⁴ [Cyganie/Romowie w Polsce i w Europie: wybrane problemy historii i współczesności](#), Kancelaria Sejmu, Biuro Analiz i Dokumentacji.

społeczeństwie i na rynku pracy może być sytuacja w regionach Polski do których trafiło stosunkowo dużo osób nie mających wcześniej kontaktu z naszym krajem i językiem (np.: województwa: świętokrzyskie, podlaskie i warmińsko-mazurskie). Do działań pomocowych, które ułatwiłaby dalszy pobyt w Polsce same te osoby zaliczają organizację kursów języka polskiego, pomoc w szybkim znalezieniu pracy oraz pomoc w dostępie do służby zdrowia. Dwie trzecie deklaruje, że jest w Polsce tymczasowo (poniżej roku). Pozostaniem w Polsce na stałe najbardziej zainteresowani są mężczyźni oraz ludzie młodzi. O powrocie na Ukrainę znacznie częściej myślą kobiety¹⁵.

- 10) Polityka spójności na lata 2021-2027 zakłada, że aby móc korzystać z jej środków, państwa członkowskie muszą spełnić określone warunki. Jednym z warunków podstawowych, wynikających z rozporządzenia ogólnego, jest posiadanie przez państwo członkowskie zdolności administracyjnych umożliwiających wdrożenie i stosowanie postanowień KPON w obszarze dotyczącym funduszy unijnych. Aby spełnić ten warunek, Polska musi zagwarantować odpowiednie rozwiązania dotyczące konsultacji i zaangażowania osób z niepełnosprawnościami w opracowanie i wdrażanie programów, rozwiązania w zakresie szkoleń kadr instytucji zaangażowanych w system zarządzania i kontroli funduszy unijnych, a także rozwiązania z zakresu monitorowania wdrożenia przepisów art. 9 KPON przy opracowaniu i wdrażaniu programów. Wytyczne, poprzez określenie wymagań dla instytucji zaangażowanych we wdrażanie funduszy unijnych, są elementem spełniania tego warunku. Zgodnie z rozporządzeniem EFS+, działania realizowane w ramach tego funduszu będą wspierać wypełnianie obowiązków wynikających z KPON w zakresie m.in. kształcenia, pracy, zatrudnienia i dostępności.
- 11) Zasada równości kobiet i mężczyzn jest jedną z naczelných i podstawowych zasad horyzontalnych w UE. Ma ona podstawę prawną w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, który wskazuje, że UE „zwalcza wykluczenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną,

¹⁵ [Sytuacja życiowa i ekonomiczna uchodźców z Ukrainy w Polsce](#), Raport z badania ankietowego zrealizowanego przez OO NBP.

równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami i ochronę praw dziecka”. Kwestia równości kobiet i mężczyzn została również uregulowana na gruncie prawa polskiego, przede wszystkim w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, której art. 33 stanowi, że: „Kobieta i mężczyzna w Rzeczypospolitej Polskiej mają równe prawa w życiu rodzinnym, politycznym, społecznym i gospodarczym. Kobieta i mężczyzna mają w szczególności równe prawo do kształcenia, zatrudnienia i awansów, do jednakowego wynagradzania za pracę jednakowej wartości, do zabezpieczenia społecznego oraz do zajmowania stanowisk, pełnienia funkcji oraz uzyskiwania godności publicznych i odznaczeń”.

12) Jak pokazują dane, sytuacja kobiet i mężczyzn w Polsce nadal nie jest w pełni równa. Według GUS¹⁶ w III kw. 2021 r. wskaźnik zatrudnienia osób w wieku produkcyjnym jest wyższy dla mężczyzn (80,9%) niż kobiet (73,4%). Nie inaczej jest również w kwestii wskaźnika bierności zawodowej – wśród mężczyzn wskaźnik ten wynosi 33,7% a wśród kobiet 49,7%. Jak pokazują dane znacznie częściej kobiety są bierne zawodowo w związku z opieką nad członkami rodziny niż mężczyźni (13,3% K/1,3% M). Wśród kobiet i mężczyzn zauważalna jest też różnica w zarobkach, a także wysokości wypłacanych emerytur. W 2020 roku przeciętne wynagrodzenie mężczyzn było o 14,7% wyższe niż kobiet, zaś luka płacowa wynosiła 4,8%¹⁷. Blisko 37% kobiet pobiera emerytury do 1,8 tys. zł, gdy tymczasem wśród mężczyzn jest to tylko 8%¹⁸. Wśród osób samodzielnie gospodarujących zagrożona ubóstwem dochodowym była prawie co trzecia osoba – częściej były to kobiety (ok. 35%) niż mężczyźni (ok. 28%) i właśnie samotne kobiet stanowią grupę najbardziej narażoną na ubóstwo spośród wszystkich innych grup¹⁹.

¹⁶ Informacja o rynku pracy w III kwartale 2021 r, GUS, 20.12.2021.

¹⁷ Różnice w wynagrodzeniach kobiet i mężczyzn w Polsce w 2020, GUS, Bydgoszcz 2022.

¹⁸ Struktura wysokości świadczeń wypłacanych przez ZUS po waloryzacji w marcu 2021, ZUS, Warszawa 2021.

¹⁹ Ubóstwo w Polsce w latach 2019 i 2020, GUS, Warszawa 2021.

- 13) W celu wzmocnienia wdrażania zasady równości kobiet i mężczyzn na poziomie europejskim, Komisja Europejska przygotowała dokument „Unia równości: Strategia na rzecz równouprawnienia płci 2020-2025”, wyznaczając na najbliższe lata najważniejsze kierunki działań w zakresie wyrównywania sytuacji kobiet i mężczyzn. Należą do nich: wolność od przemocy i stereotypów, możliwość rozwoju gospodarczego opartego na równouprawnieniu, osiągnięcie równowagi płci w procesach decyzyjnych i wzmacnianie pozycji kobiet na świecie, uwzględnienie aspektu płci w strategiach UE, finansowanie działań na rzecz wyrównywania szans kobiet i mężczyzn.
- 14) Rozporządzenie ogólne zawiera warunek podstawowy, nakładający na kraje członkowskie korzystające ze środków UE obowiązek posiadania strategii na rzecz wyrównywania szans kobiet i mężczyzn. Strategia ta powinna odnosić się do: kwestii wyrównywania szans w zatrudnieniu, wysokości wynagrodzeń i emerytur, promowania godzenia życia zawodowego i prywatnego. W przypadku Polski realizacją tego warunku jest „Krajowy Program Działań na rzecz Równego Traktowania 2022-2030”.
- 15) W związku z horyzontalnym charakterem zasad równości szans i niedyskryminacji, oraz zasady równości kobiet i mężczyzn, wszystkie programy wdrażane w ramach funduszy unijnych powinny zaplanować mechanizmy pozwalające na przeciwdziałanie wszelkim formom dyskryminacji, ze względu na różne przesłanki, w tym w szczególności dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i płeć. W tym kontekście należy również zwrócić uwagę na wymogi przestrzegania postanowień KPP oraz KPON, wskazane w rozporządzeniu ogólnym jako warunki podstawowe. W tym celu zostały przygotowane procedury służące do włączania postanowień ww. dokumentów do praktyki wdrażania programów oraz ich przestrzegania na etapie wdrażania funduszy unijnych 2021-2027.

Rozdział 4. Rozłączne zapisy dotyczące realizacji zasad równościowych w procesie wdrażania EFS+, EFRR, FS i FST

Podrozdział 4.1. Zasada równości szans i niedyskryminacji

Sekcja 4.1.1. Wymagania ogólne

- 1) Wszystkie programy wdrażane w ramach komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym²⁰, jak również operacje wspierane z komponentu „Zatrudnienie i innowacje społeczne”²¹, wspierają równe szanse dla wszystkich, bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, na każdym etapie i w każdym procesie realizacji programów tj. podczas przygotowywania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości, ewaluacji, promocji i kontroli programów. Wspierane są również działania promujące powyższą zasadę w ramach wszystkich celów EFS+.
- 2) W przypadku programów współfinansowanych z EFRR, FS i FST, wsparcie planowane w ramach poszczególnych celów szczegółowych, działań i projektów, jak również kryteria wyboru projektów, są analizowane pod kątem potencjalnego wpływu finansowanych działań i ich efektów na sytuację osób z niepełnosprawnościami lub innych osób o cechach, które mogą stanowić przesłanki dyskryminacji. W przypadku możliwości wystąpienia takiego wpływu regulamin wyboru projektów jest uzupełniany o wymagania dla projektodawców w tym zakresie. Należy pamiętać, że pomimo iż projekt może nie zakładać bezpośredniej pomocy osobom o różnych potrzebach funkcjonalnych, to jednak efekty takich projektów (na przykład przebudowa

²⁰ Zarządzanie dzielone, oznacza wdrażanie funduszy UE wspólnie z państwami członkowskimi.

²¹ Europejskiego programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI).

skrzyżowania, nowa aplikacja mobilna, remont budynku, nowy tabor/środki transportu w komunikacji zbiorowej) będą służyć różnym użytkownikom, również osobom z niepełnosprawnościami. Należy więc uwzględnić w przypadku tych inwestycji uniwersalne projektowanie lub jeśli to niemożliwe – racjonalne usprawnienia.

- 3) W ramach programów współfinansowanych z EFS+ stosuje się podwójne podejście²². Zgodnie z art. 4 i 6 rozporządzenia EFS+, zasada równości szans i niedyskryminacji jest wdrażana w postaci specjalnie dedykowanego – jednego (lub więcej) celu szczegółowego, działania lub projektu. Ważne by był on ukierunkowany na zwalczanie, i zapobieganie wszelkim formom dyskryminacji w stosunku do osób na nią narażonych, a także zwiększanie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Działania te powinny być realizowane z myślą m.in. o:
- a) zwiększaniu równego i szybkiego dostępu do dobrej jakości, trwałych i przystępnych cenowo usług, w tym usług, które wspierają dostęp do mieszkań oraz opieki skoncentrowanej na osobie;
 - b) modernizacji systemów ochrony socjalnej, w tym wspieraniu dostępu do ochrony socjalnej, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i osób narażonych na dyskryminację ze względu na przesłanki określone w rozporządzeniu ogólnym i KPP (tj. płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną);
 - c) poprawie dostępności, w tym dla osób z niepełnosprawnościami, skuteczności i odporności systemów ochrony zdrowia i usług opieki długoterminowej.

²² Nie dotyczy projektów pomocy technicznej.

Zasada równości szans i niedyskryminacji jest także stosowana horyzontalnie we wszystkich celach szczegółowych – działania na rzecz równości szans są prowadzone w ramach całego systemu wdrażania programów współfinansowanych z EFS+ i podkreślane w różnych dokumentach (na przykład w regulaminach wyboru projektów).

- 4) W przypadku programów współfinansowanych z EFRR, FS i FST, IZ stosuje podwójne podejście w wybranych, właściwych przedmiotowo lub podmiotowo obszarach wsparcia, o ile jest to możliwe w kontekście zakresu interwencji określonego w programie. Tam, gdzie zostały zdiagnozowane nierówności w określonych obszarach wsparcia, szczególnie zaleca się zastosowanie ww. podwójnego podejścia. W wypadku braku zdiagnozowania nierówności, wystarczające jest zastosowanie wyłącznie podejścia horyzontalnego.
- 5) Nowe produkty projektów (np. zasoby cyfrowe, środki transportu, infrastruktura, usługi) finansowane z programów są zgodne z zasadami uniwersalnego projektowania – co oznacza co najmniej zastosowanie standardów dostępności dla polityki spójności na lata 2021-2027. W przypadku obiektów i zasobów modernizowanych²³ (m.in. przebudowa,²⁴ rozbudowa²⁵), zastosowanie standardów dostępności jest obowiązkowe - o ile

²³ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z funduszy unijnych.

²⁴ Przebudowa to wykonywanie robót budowlanych, w wyniku których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji.

²⁵ Rozbudowa to powiększenie, rozszerzenie budowli, obszaru już zabudowanego, dobudowywanie nowych elementów.

pozwalają na to warunki techniczne i zakres prowadzonej modernizacji²⁶.
Decyzje w tej sprawie podejmuje IZ lub inna, właściwa instytucja²⁷.

- 6) W przypadku typów projektów, do których nie mają zastosowania standardy dostępności dla polityki spójności 2021-2027, IZ lub inna, właściwa instytucja, może zobowiązać beneficjenta do zapewnienia dostępności ich produktów (usług), np. poprzez określenie dodatkowych wymagań w tym zakresie.
- 7) Wszystkie dokumenty związane z wdrażaniem programów są przygotowane w sposób zapewniający ich dostępność zgodnie ze standardem informacyjno-promocyjnym oraz standardem cyfrowym określonymi w załączniku nr 2 do wytycznych.
- 8) Dokumenty związane z wdrażaniem programów, które bezpośrednio lub pośrednio regulują sytuację osób z niepełnosprawnościami lub ewentualnie innych osób narażonych na wykluczenie ze względu na różne przesłanki²⁸ i wymagają konsultacji społecznych, powinny być konsultowane również z organizacjami pozarządowymi i podmiotami reprezentującymi środowisko działające na rzecz osób z różnymi niepełnosprawnościami. Konsultacje te mogą być ewentualnie prowadzone z organizacjami pozarządowymi i podmiotami reprezentującymi inne osoby narażone na wykluczenie ze względu na różne przesłanki wymienione w rozporządzeniu ogólnym, w szczególności poprzez przekazanie tych dokumentów do opinii wybranych organizacji.

²⁶ W przypadku modernizacji dostępność dotyczy tych elementów budynku, które były przedmiotem finansowania z funduszy unijnych.

²⁷ Np. wymagając od beneficjenta przedstawienia opisu dostępności planowanej inwestycji lub opinii podmiotów zewnętrznych, które potwierdzą w sposób obiektywny brak możliwości zastosowania określonego standardu dostępności.

²⁸ Wymienione w rozporządzeniu ogólnym i KPP w obszarze programu.

Sekcja 4.1.2. Mechanizm racjonalnych usprawnień (MRU)

- 1) W projektach w których pojawiły się nieprzewidziane na etapie planowania wydatki związane z zapewnieniem dostępności uczestnikowi/uczestniczce (lub członkowi/członkini personelu) projektu, jest możliwe zastosowanie MRU. Co do zasady środki na finansowanie MRU nie są planowane w budżecie projektu na etapie wnioskowania o jego dofinansowanie.
- 2) IZ lub inna, właściwa instytucja w celu sfinansowania MRU umożliwia beneficjentowi skorzystanie z przesunięcia środków w budżecie projektu lub wykorzystanie powstałych oszczędności. W przypadku braku możliwości pokrycia wydatków związanych z MRU z bieżącego budżetu projektu, IZ lub inna, właściwa instytucja umożliwia zwiększenie wartości projektu o niezbędne koszty MRU – pod warunkiem zachowania zgodności z wymogami regulaminu wyboru projektów oraz dostępności środków.
- 3) W celu zabezpieczenia środków na finansowanie MRU, IZ lub inna, właściwa instytucja może podjąć decyzję o utworzeniu w ramach dostępnej alokacji na priorytet/działanie/konkurs rezerwy środków, przeznaczonej na finansowanie wydatków związanych z MRU.
- 4) Decyzję w sprawie sfinansowania MRU podejmuje IZ lub inna, właściwa instytucja, biorąc pod uwagę zasady określone na etapie ogłaszania naboru, a także zasadność i racjonalność poniesienia dodatkowych kosztów w projekcie.
- 5) Średni koszt MRU na 1 osobę w projekcie nie może przekroczyć 15 tysięcy złotych brutto.
- 6) IZ lub inna, właściwa instytucja może podjąć decyzję o niestosowaniu MRU w ramach danego naboru, w przypadku, gdy przyjęty w nim sposób finansowania projektów to uniemożliwia (np. gdy projekty są rozliczane metodą uproszczoną, która już uwzględniła w wyliczeniu potencjalne kwoty wynikające z zastosowania MRU lub gdy nie pozwalają na to reguły pomocy publicznej). Informacja o niestosowaniu MRU powinna w takim przypadku zostać umieszczona w regulaminie wyboru projektów.
- 7) Każdy wydatek poniesiony w ramach MRU jest kwalifikowalny, o ile nie stanowi wydatku niekwalifikowalnego na mocy przepisów unijnych oraz

wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027, regulaminu wyboru projektów, czy też innych dokumentów programowych.

- 8) W projektach EFS+²⁹ w przypadku rozliczania w projekcie kosztów pośrednich stawką ryczałtową, kwota wydatków poniesionych na MRU (wydatków bezpośrednich) wchodzi do podstawy wyliczenia przysługujących na etapie rozliczania kosztów pośrednich. Wpływa tym samym na zwiększenie możliwych do rozliczenia kosztów pośrednich w tym projekcie. Na etapie rozliczenia projektu – wyliczając przysługujące beneficjentowi koszty pośrednie według uprzednio uzgodnionej stawki ryczałtowej – uwzględnia się wszystkie wydatki bezpośrednie, również te wynikające z MRU.

Sekcja 4.1.3. Wybór projektów

- 1) IZ zapewnia, że wszystkie produkty (w tym także usługi) projektów są dostępne dla wszystkich użytkowników, w tym dla osób z niepełnosprawnościami³⁰, bez jakiegokolwiek dyskryminacji. W tym celu, IZ lub inna, właściwa instytucja, przedkłada komitetowi monitorującemu do przyjęcia kryterium wyboru projektu, zobowiązującego wnioskodawcę do wykazania we wniosku o dofinansowanie projektu pozytywnego wpływu realizacji projektu na zasadę równości szans i niedyskryminacji. Rekomendowane brzmienie kryterium wyboru projektu brzmi:

„Projekt będzie miał pozytywny wpływ na zasadę równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępność dla osób z niepełnosprawnościami”

Przez pozytywny wpływ należy rozumieć:

- a) w przypadku projektów EFS+ – zapewnienie wsparcia bez jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na przesłanki określone w art. 9 Rozporządzenia ogólnego, w tym zapewnienie dostępności do oferowanego w projekcie wsparcia dla wszystkich jego uczestników/ uczestniczek oraz zapewnienie dostępności wszystkich produktów projektu (w tym także usług), które nie

²⁹ Taka możliwość istnieje również w programach finansowanych z innych funduszy niż EFS+.

³⁰ Z wyjątkiem sytuacji opisanej w pkt 2.

zostały uznane za neutralne dla wszystkich ich użytkowników/ użytkowników, zgodnie ze standardami dostępności, stanowiącymi załącznik do Wytycznych dotyczących realizacji zasad równościowych w ramach funduszy unijnych na lata 2021-2027;

b) w przypadku projektów EFRR, FS i FST – zapewnienie dostępności infrastruktury, środków transportu, towarów, usług, technologii i systemów informacyjno-komunikacyjnych oraz wszelkich produktów projektów (w tym także usług), które nie zostały uznane za neutralne, dla wszystkich ich użytkowników/użytkowniczek – zgodnie ze standardami dostępności dla polityki spójności 2021–2027.

2) W przypadku gdy produkty (usługi) projektu nie mają swoich bezpośrednich użytkowników/użytkowniczek (np. trakcje kolejowe, instalacje elektryczne, linie przesyłowe, automatyczne linie produkcyjne, zbiorniki retencyjne, nowe lub usprawnione procesy technologiczne, niektóre wydatki z pomocy technicznej), dopuszczalne jest uznanie, że mają one charakter neutralny wobec zasady równości szans i niedyskryminacji. Wnioskodawca musi wykazać we wniosku o dofinansowanie projektu, że dostępność nie dotyczy danego produktu (lub usługi). Ostateczna decyzja o uznaniu danego produktu (lub usługi) za neutralny należy do właściwej instytucji, która dokonuje oceny wniosku o dofinansowanie projektu. W przypadku uznania, że dany produkt (lub usługa) jest neutralny, projekt zawierający ten produkt (lub usługę) może być uznany za zgodny z zasadą równości szans i niedyskryminacji. Uznanie neutralności określonych produktów (usług) projektu nie zwalnia jednak beneficjenta ze stosowania standardów dostępności dla realizacji pozostałej części projektu, dla której standardy dostępności mają zastosowanie.

3) IZ lub właściwa instytucja powinna wskazać komitetowi monitorującemu dany program wprowadzenie kryterium weryfikującego zgodność z założeniami KPON i KPP. Rekomendowane brzmienie kryterium wyboru projektu brzmi: „Projekt jest zgodny z Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej z dnia 26 października 2012 r. (Dz. Urz. UE C 326 z 26.10.2012, str. 391) lub Konwencją o Prawach Osób Niepełnosprawnych, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169, z późn. zm.),

w zakresie odnoszącym się do sposobu realizacji, zakresu projektu i wnioskodawcy”.

- 4) IZ lub właściwa instytucja w instrukcji wypełniania wniosku lub w regulaminie wyboru projektów wskaże miejsca we wniosku o dofinansowanie, w których beneficjent powinien umieścić opis zgodności projektu z zasadą równości szans i niedyskryminacji. Opis ten powinien znaleźć się w części wniosku o dofinansowanie, której zawartość przenoszona jest do CST 2021 (np. „opis projektu”, „zadania”). W przypadku braku takiej możliwości IZ wprowadza inne rozwiązanie, pozwalające na identyfikację projektów spełniających zasadę równości szans i niedyskryminacji.
- 5) Aplikacja SL 2021 funkcjonująca w CST2021 zapewni możliwość określania wydatków w projekcie przeznaczonych na zapewnianie dostępności. Służy temu dedykowany limit pn. „Wydatki na dostępność”.
- 6) IZ lub właściwa instytucja umożliwi wskazywanie takich wydatków w ramach narzędzia przeznaczonego do składania wniosków o dofinansowanie³¹, poprzez przyporządkowanie do każdego programu na poziomie administracyjnym SL2021 pola „Wydatki na dostępność”³². IZ lub właściwa instytucja w instrukcji wypełniania wniosku o dofinansowanie lub w regulaminie wyboru projektów umieścić wskazówki dotyczące używania ww. pola, w tym kryteria uznawania wydatku za związany z dostępnością³³.
- 7) Właściwa instytucja weryfikuje informacje zawarte przez wnioskodawcę we wniosku o dofinansowanie projektu. Minimalnym wymogiem jest umieszczenie w formularzu oceny (np. karcie oceny projektu lub w odpowiednim systemie teleinformatycznym) minimum jednego pytania/kryterium oceniającego

³¹ WOD2021, SOWA EFS lub Lokalne Systemy Informatyczne (LSI) komunikujące się z SL2021.

³² W tym celu osoby pełniły rolę administratorów SL2021 w IZ i odpowiedzialne za dodawanie struktury eSzop i łączenie wartości słownikowych, muszą dodać limit „Wydatki na dostępność” do wszystkich Osi jakie będą realizowane w Programie.

³³ Zalecane jest w szczególności wskazanie iż Beneficjent powinien racjonalnie szacować czy elementy związane z dostępnością w danej pozycji budżetowej są znaczące na tyle, by całość kosztu mogła zostać uznana za wydatek związany z dostępnością.

zgodność z zasadą równości szans i niedyskryminacji (weryfikacja na podstawie zgodności z odpowiednim horyzontalnym kryterium wyboru projektów).

- 8) W przypadku projektów, do których będą miały zastosowanie standardy dostępności dla polityki spójności 2021–2027 weryfikacja, o której mowa w pkt. 3, polega na sprawdzeniu zgodności założeń wniosku o dofinansowanie projektu z wymaganiami określonymi dla tych standardów.
- 9) IZ lub inna, właściwa instytucja przygotowująca regulamin wyboru projektów może wprowadzić dodatkowe preferencje lub wymagania dla projektu lub jego produktów (w tym także usług). Mogą one być zapewnione w szczególności poprzez:
 - a) rekomendowanie komitetowi monitorującemu do zatwierdzenia kryteriów wyboru projektów, określających parametry (na przykład techniczne) w zakresie nieuregulowanym przepisami prawa oraz standardami dostępności dla polityki spójności 2021–2027;
 - b) wymaganie opisu dostępności inwestycji finansowanej ze środków projektu;
 - c) zobowiązanie do włączenia osób z niepełnosprawnościami lub organizacji działających na rzecz osób z niepełnosprawnościami w proces planowania lub realizacji projektu;
 - d) preferowanie włączenia osób z niepełnosprawnościami jako personelu projektu – pod warunkiem spełniania wymagań określonych dla ich funkcji;
 - e) zobowiązanie do wykonania audytu dostępności (cyfrowej, architektonicznej lub informacyjno-komunikacyjnej) w celu zweryfikowania osiągnięcia zakładanego produktu.
- 10) Zgodnie z przepisami dotyczącymi zamówień publicznych, przy realizacji zamówień publicznych, których szacunkowa wartość zamówienia przekracza 130 tys. zł oraz przedmiotem są dostawy lub usługi przeznaczone do użytku osób fizycznych, beneficjent sporządza opis przedmiotu zamówienia z uwzględnieniem wymagań w zakresie dostępności dla osób z niepełnosprawnościami oraz projektowania uniwersalnego. Chyba, że nie

jest to uzasadnione charakterem przedmiotu zamówienia. Dodatkowo, IZ lub inna, właściwa instytucja przygotowująca regulamin wyboru projektów może wymagać uwzględnienia aspektów społecznych³⁴ w zakresie zatrudniania osób z niepełnosprawnościami.

- 11) W zamówieniach o szacunkowej wartości poniżej 130 tys. zł, IZ może również przyjąć takie rozwiązania, które zobowiązują beneficjenta do opisu przedmiotu zamówienia w sposób dostępny. Odpowiednie zapisy są w tym celu umieszczane w umowie z beneficjentem lub w regulaminie wyboru projektów.

Podrozdział 4.2. Zasada równości kobiet i mężczyzn

Sekcja 4.2.1. Wymagania ogólne

- 1) W przypadku wszystkich programów niezbędne jest uwzględnianie perspektywy równości kobiet i mężczyzn na wszystkich etapach wdrażania programów tj. podczas przygotowywania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości, ewaluacji, promocji i kontroli programów.³⁵ Oznacza to, że na każdym poziomie działań zostaną zaplanowane mechanizmy pozwalające na realizację zasady równości kobiet i mężczyzn.
- 2) Zgodnie z artykułem 6 rozporządzenia EFS+ w przypadku zasady równości kobiet i mężczyzn ważne jest przede wszystkim odejmowanie działań w zakresie: zwiększenia uczestnictwa kobiet w zatrudnieniu, a także lepszego godzenia życia zawodowego i prywatnego, zwalczania feminizacji ubóstwa oraz dyskryminacji ze względu na płeć na rynku pracy oraz w kształceniu i szkoleniu.

³⁴ Więcej na ten temat na stronie UZP: <https://www.uzp.gov.pl/baza-wiedzy/zrownowazone-zamowienia-publiczne/spoleczne-zamowienia/przydatne-informacje/klauzule-spoeczne>

³⁵ Zgodnie z art. 9 rozporządzenia ogólnego.

- 3) W ramach programów współfinansowanych z EFS+ stosowane będzie podwójne podejście³⁶ o którym mowa w wykazie pojęć.
- 4) W przypadku programów współfinansowanych z EFRR, FS i FST, na etapie ich przygotowywania, IZ podejmuje decyzję co do zasadności zastosowania podwójnego podejścia. Tam, gdzie zostały zdiagnozowane nierówności kobiet i mężczyzn w określonych obszarach wsparcia IZ planuje działania dedykowane wspieraniu równości płci. W wypadku braku zdiagnozowania nierówności ze względu na płeć w danym obszarze, wystarczające jest zastosowanie wyłącznie podejścia horyzontalnego.

Sekcja 4.2.2. Wybór projektów

- 1) IZ zapewnia, że wszystkie projekty przyjęte do dofinansowania są zgodne z zasadą równości kobiet i mężczyzn. W tym celu IZ lub inna, właściwa instytucja przedkłada komitetowi monitorującemu do przyjęcia kryterium wyboru projektu zobowiązującego beneficjenta do wskazania we wniosku o dofinansowanie projektu informacji potwierdzających zgodność planowanego projektu z zasadą równości kobiet i mężczyzn.
- 2) W przypadku programów współfinansowanych z EFS+ (oprócz priorytetu pomocy technicznej) przy ocenie projektów obowiązkowe jest zastosowanie w stosownym formularzu oceny (np. karcie oceny projektu lub w systemie teleinformatycznym) standardu minimum. Narzędzie to może być również stosowane w odniesieniu do projektów współfinansowanych z FST. Decyzja o jego użyciu w odniesieniu do FST należy do poszczególnych programów. W określonych typach projektów lub w wybranych naborach, IZ lub inna, właściwa instytucja może zaproponować komitetowi monitorującemu przyjęcie kryterium określającego inną (wyższą lub niższą) niż wskazana w standardzie minimum liczbę punktów (nie mniej niż 1 punkt), niezbędnych do jego spełnienia. Istnieje również możliwość wskazania przez IZ lub inną, właściwą

³⁶ Nie dotyczy projektów z pomocy technicznej.

instytucję, które kryteria oceny w standardzie minimum muszą zostać obligatoryjnie spełnione.

Rekomendowane brzmienie kryterium to:

„Projekt jest zgodny ze standardem minimum realizacji zasady równości kobiet i mężczyzn”.

- 3) W programach współfinansowanych z EFRR, FS lub FST lub priorytetu pomocy technicznej współfinansowanej z EFS+ nie ma obowiązku stosowania standardu minimum. Rekomendowane brzmienie kryterium to:

„Projekt jest zgodny z zasadą równości kobiet i mężczyzn³⁷.”

Przez zgodność z tą zasadą należy rozumieć, z jednej strony zaplanowanie takich działań w projekcie, które wpłyną na wyrównywanie szans danej płci będącej w gorszym położeniu (o ile takie nierówności zostały zdiagnozowane w projekcie). Z drugiej strony zaś stworzenie takich mechanizmów, aby na żadnym etapie wdrażania projektu nie dochodziło do dyskryminacji i wykluczenia ze względu na płeć.

- 4) W programach współfinansowanych z EFRR, FS lub FST oraz w priorytetach pomocy technicznej współfinansowanej z EFS+, minimalnym wymogiem oceny projektów pod kątem zasady równości kobiet i mężczyzn jest umieszczenie w formularzu oceny (np. karcie oceny projektu lub w systemie teleinformatycznym) minimum jednego pytania oceniającego zgodność danego projektu z tą zasadą. Właściwa instytucja dokonująca oceny projektu musi ocenić informacje zawarte przez wnioskodawcę we wniosku o dofinansowanie projektu, wskazujące, dlaczego dany projekt jest zgodny z zasadą równości kobiet i mężczyzn.

- 5) W programach współfinansowanych z EFRR, FS lub FST a także w priorytetach pomocy technicznej współfinansowanych z EFS+, dopuszczalne jest także uznanie neutralności projektu w stosunku do zasady

³⁷ Niniejsze kryterium może być włączone do ogólnego kryterium dotyczącego zgodności projektu z zasadami horyzontalnymi pod warunkiem rozłączności oceny każdej z tych zasad.

równości kobiet i mężczyzn. Decyzja o uznaniu danego projektu za neutralny należy do instytucji oceniającej wnioski o dofinansowanie projektu.

O neutralności można mówić jednak tylko wtedy, kiedy we wniosku o dofinansowanie projektu wnioskodawca uzasadni, dlaczego dany projekt nie jest w stanie zrealizować jakichkolwiek działań w zakresie zgodności z ww. zasadą, a uzasadnienie to zostanie uznane przez instytucję oceniającą projekt za adekwatne i wystarczające.

- 6) Właściwa instytucja w instrukcji wypełniania wniosku lub w regulaminie wyboru projektów wskaże miejsca we wniosku o dofinansowanie, w którym beneficjent powinien umieścić opis zgodności projektu z zasadą równości kobiet i mężczyzn. Opis ten powinien znaleźć się w części wniosku o dofinansowanie, której zawartość przenoszona jest do CST 2021 np. „opis projektu”, „zadania”³⁸. W przypadku braku takiej możliwości, IZ wprowadza inne rozwiązanie, pozwalające na identyfikację projektów spełniających zasadę równości kobiet i mężczyzn. Zalecane jest również zobowiązanie do zachowania jednolitego sposobu nazewnictwa elementów dotyczących wykazania zgodności z zasadami równościowymi.
- 7) Poza kryteriami horyzontalnymi, wskazanymi powyżej, zalecane jest stosowanie kryteriów premiujących równość kobiet i mężczyzn, które zachęcą wnioskodawców do składania projektów w większym stopniu wrażliwych na równość kobiet i mężczyzn. Można także wyodrębnić część alokacji na projekty ukierunkowane na rozwiązanie zidentyfikowanych w tym obszarze problemów, które zostaną dofinansowane przy zastosowaniu odpowiednich kryteriów dostępu/obligatoryjnych lub wyodrębnić nowe działanie/poddziałanie.
- 8) W ramach systemu CST 2021 każdy projekt zostanie przez właściwą instytucję przypisany do którejś z trzech kategorii:
 - projekt jest neutralny do zasady równości kobiet i mężczyzn,
 - projekt jest ukierunkowany na zasadę równości kobiet i mężczyzn

³⁸ W przypadku „Zadania” opis zasad równościowych może zostać wskazany jako zadanie bezkosztowe.

- projekt uwzględnia zasadę równości kobiet i mężczyzn

W przypadku projektów współfinansowanych z EFS+ nie ma możliwości zaznaczenia, że projekt jest neutralny.

Rozdział 5. Wspólne postanowienia dotyczące realizacji zasad równościowych w procesie wdrażania EFS+, EFRR, FS i FST

Podrozdział 5.1. Wymagania ogólne

- 1) Każda IZ lub inna, właściwa instytucja w okresie wdrażania programu podejmuje następujące działania:
 - a) udostępnia na stronach internetowych danego programu materiały lub linki do materiałów na temat sytuacji wszystkich grup (zgodnie z przesłankami wymienionymi w art. 9 rozporządzenia ogólnego) narażonych na dyskryminację;
 - b) organizuje spotkania informacyjne, doradztwo i szkolenia dla wnioskodawców i beneficjentów, zawierające wskazówki jak realizować zasady horyzontalne w danym typie projektów (np. przed ogłoszeniem danego naboru), uwzględniając wszystkie przesłanki dyskryminacji, które wskazano w art. 9 rozporządzenia ogólnego;
 - c) organizuje co najmniej jedno szkolenie rocznie odpowiednio dla pracowników IZ lub innych, właściwych instytucji oraz członków komisji oceny projektów, w zakresie zasady równości kobiet i mężczyzn oraz zasady równości szans i niedyskryminacji³⁹;
 - d) monitoruje przygotowywane dokumenty programowe lub dokumenty naboru pod kątem zgodności z zasadami;

³⁹ Szkolenia te mogą odbywać się na poziomie IP, o ile takie zadania zostaną przekazane przez IZ.

- e) wyznacza Koordynatora/Koordynatorkę zasad równościowych. Stanowisko to powinno być powołane w IZ (jeden Koordynator/ jedna Koordynatorka dla całego programu) albo w IP (po jednym Koordynatorze/jednej Koordynatorce na IP). Koordynator/Koordynatorka powinien/powinna być umiejscowiona w strukturze instytucji w taki sposób, aby być umocowanym do rzeczywistego oddziaływania na różne procesy wdrażania programu. Osoba ta powinna m.in.:
- i) posiadać, w miarę możliwości, odpowiednie przygotowanie merytoryczne do pełnienia swojej funkcji (np. szkolenie);
 - ii) koordynować wdrażanie zasad równościowych poprzez np. organizację spotkań informacyjnych dla pracowników instytucji w danym programie we współpracy z innymi komórkami organizacyjnymi tej instytucji;
 - iii) być osobą właściwą do pierwszego kontaktu w kwestiach zasad równościowych, służyć radą i opinią w kwestiach problemowych;
 - iv) proponować realizację badań lub analiz dotyczących zasad równościowych;
 - v) zwracać szczególną uwagę na komunikaty na stronach internetowych, publikacje, materiały promocyjne i dokumenty tworzone w ramach swojej instytucji (np. czy nie propagują stereotypowych lub dyskryminujących przekazów);
 - vi) upowszechniać i wymieniać się dobrymi praktykami w zakresie zasad równościowych;
- f) zapewnia ciągłość zadań Koordynatora/Koordynatorki w przypadku zmiany osoby pełniącej tę funkcję;
- g) w zależności od potrzeb - powołuje grupę roboczą do spraw realizacji zasad równościowych w danym programie (np. jako grupa robocza komitetu monitorującego), do której zadań należy m.in.:
- i) inicjowanie działań promujących równość kobiet i mężczyzn oraz równość szans i niedyskryminacji, w tym dostępność dla osób z niepełnosprawnościami w ramach polityki spójności;
 - ii) wymiana doświadczeń i informacji z zakresu wdrażania zasad;

- iii) wskazywanie szczegółowych obszarów w zakresie zasad, które należy zbadać w przypadku realizowanych ewaluacji;
- iv) wypracowywanie rozwiązań w stosowaniu zasad równościowych w poszczególnych typach wsparcia;
- h) tworzy warunki do dyskusji i wymiany doświadczeń – np. poprzez organizowanie spotkań, konferencji, forów internetowych czy platform dla beneficjentów i instytucji zaangażowanych w realizację zasad równościowych;
- i) uwzględnia kwestie równości w materiałach informacyjno-promocyjnych oraz używa w tym celu niestereotypowych i zróżnicowanych form przekazu;
- j) unika jakiegokolwiek dyskryminacji oraz treści ośmieszających bądź utrwalających stereotypy;
- k) identyfikuje i promuje przykłady dobrych praktyk z zakresu wdrażania zasad równościowych.

Podrozdział 5.2. Monitorowanie, ewaluacja, promocja

- 1) Narzędziem do monitorowania realizacji obu zasad horyzontalnych na poziomie projektu jest wniosek o płatność.
- 2) IZ lub inna, właściwa instytucja zobowiązuje beneficjenta do wykazania i opisanie we wniosku o płatność, które z działań zaplanowanych we wniosku o dofinansowanie projektu zostały już zrealizowane oraz w jaki sposób ich realizacja wpłynęła na sytuację osób z niepełnosprawnościami, a także na równość kobiet i mężczyzn lub innych grup wskazanych we wniosku o dofinansowanie projektu. Obowiązek opisanie tych działań powstaje tylko wówczas, gdy opisywany we wniosku o płatność projektu postęp rzeczowy i rozliczane w nim wydatki dotyczą działań, przy realizacji których powinny być

stosowane ww. zasady – zgodnie z wnioskiem o dofinansowanie projektu⁴⁰.
CST 2021 przewiduje oddzielne pole do opisu ww. informacji.

- 3) W celu weryfikacji realizacji zasady równości szans i niedyskryminacji oraz zasady równości kobiet i mężczyzn, w liście sprawdzającej do wniosku o płatność (lub analogicznym dokumencie) powinno znaleźć się minimum jedno pytanie dla każdej z ww. zasad, weryfikujące to zagadnienie.
- 4) Przynajmniej raz w okresie realizacji programu IZ przeprowadza analizę sposobu wdrażania programu w zakresie zgodności z zasadami równościowymi. Analiza ma na celu dostosowanie lub ewentualną zmianę prowadzonych działań i lepsze dopasowanie wsparcia do faktycznych potrzeb różnych grup docelowych. Analiza taka powinna opierać się m.in. o wyniki przeprowadzonego monitoringu, dostępnych badań, opracowań, analiz lub ewaluacji. Wyniki tej analizy są prezentowane na forum komitetu monitorującego.
- 5) Zgodnie z załącznikiem nr I do rozporządzenia EFS+, wszystkie wskaźniki wspólne dotyczące osób powinny być monitorowane z podziałem na płeć. Podejście to jest rekomendowane również w stosunku do monitorowania wskaźników specyficznych dla programu i wskaźników kluczowych zawartych na Liście Wskaźników Kluczowych, w tym także w przypadku EFRR, FS i FST.

⁴⁰ Przykładowo jeśli we wniosku o płatność rozliczane są wydatki dotyczące szkoleń powinny być opisane faktycznie zastosowane zasady wynikające ze standardu szkoleniowego określonego w załączniku nr 2 do wytycznych, jeśli rozliczany jest wydatek w postaci remontu budynków – powinny być opisane rozwiązania jakie przyjęto dla osób z niepełnosprawnościami, jeśli rozliczane są wydatki na zakup sprzętu komputerowego – konieczne jest odniesienie do standardu cyfrowego określonego w załączniku nr 2 do wytycznych, itp. W przypadku gdy w okresie rozliczeniowym nie rozliczono wydatków, dla których wskazano we wniosku o dofinansowanie projektu stosowanie zasad równościowych (np. działania za które projekt otrzymał punkty w standardzie minimum lub działania realizowane zgodnie ze standardami dostępności dla polityki spójności 2021–2027) albo gdy projekt został uznany za neutralny w zakresie zasady równości kobiet i mężczyzn – w odpowiednim do tego polu należy wpisać „nie dotyczy”.

- 6) IZ zapewnia, że w skład komitetów monitorujących i innych gremiów decyzyjnych zostaną włączeni przedstawiciele środowisk działających na rzecz równości kobiet i mężczyzn⁴¹ oraz równości szans i niedyskryminacji, w tym dostępności dla osób z niepełnosprawnościami i praw podstawowych.
- 7) IZ lub inna, właściwa instytucja zapewnia, że w badaniach ewaluacyjnych⁴² prowadzonych w ramach danego programu, wybrane zagadnienia, procesy lub obszary tematyczne analizowane będą również w kontekście ich wpływu na realizację zasad równościowych. Na etapie konstruowania założeń badawczych IZ lub inna, właściwa instytucja analizuje, czy w badanym obszarze mogą wystąpić jakieś istotne różnice w skutkach interwencji dla osób z niepełnosprawnościami, kobiet i mężczyzn oraz innych grup docelowych wsparcia i czy w związku z tym nie należy postawić dodatkowych pytań badawczych z tym związanych. W badaniach ewaluacyjnych, tam gdzie jest to możliwe i uzasadnione, należy także zbierać i przedstawiać dane w podziale na płeć, a także przeprowadzać analizę wyników z uwzględnieniem kategorii płci.
- 8) IZ lub inna, właściwa instytucja monitoruje na podstawie dostępnych badań, ewaluacji lub analiz występowanie barier w obszarach wsparcia programu lub sytuację osób narażonych na dyskryminację ze względu na przesłanki określone w rozporządzeniu ogólnym i KPP (tj. płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną).

⁴¹ Zgodnie z zapisami rozdziału 3, pkt 15) i 16) wytycznych dotyczących komitetów monitorujących na lata 2021-2027.

⁴² Ewaluacja odbywa się zgodnie z wytycznymi dotyczącymi ewaluacji polityki spójności na lata 2021-2027.

- 9) W przypadku identyfikacji barier lub ryzyka dyskryminacji, IZ lub inna, właściwa instytucja proponuje rozwiązania (np. kryteria premiujące udział poszczególnych grup w projektach lub określony rodzaj wsparcia, wyodrębnienie części alokacji na projekty ukierunkowane na rozwiązanie zidentyfikowanych problemów) minimalizujące ryzyko występowania barier lub dyskryminacji w obszarach wsparcia programu.
- 10) W przypadku zadań z zakresu informacji i promocji realizowanych przez IZ lub inną, właściwą instytucję, mają zastosowanie standardy dostępności dla polityki spójności 2021-2027 określone w części: standard informacyjno-promocyjny.

Podrozdział 5.3. Kontrola

- 1) W ramach ogólnej kontroli projektów IZ lub inna, właściwa instytucja weryfikuje również zgodność projektu z zasadami równościowymi. IZ lub inna właściwa instytucja może także w dowolnym momencie zdecydować o przeprowadzeniu kontroli ad hoc, związanej wyłącznie z weryfikacją realizacji obu zasad horyzontalnych (lub jednej z nich).
- 2) W ramach kontroli weryfikuje się czy działania zostały zrealizowane zgodnie z:
 - a) założeniami wniosku o dofinansowanie projektu;
 - b) standardami dostępności dla polityki spójności na lata 2021-2027 – jeśli dotyczą danego projektu;
 - c) innymi wymaganiami IZ lub innej, właściwej instytucji – jeśli zostały określone;
 - d) informacjami wskazanymi przez beneficjenta we wniosku o płatność lub innymi równorzędnymi dokumentami.

- 3) Kontroli podlegają zarówno usługi jak i produkty (na przykład budynek, pojazd, strona internetowa⁴³, urządzenie, opracowany raport, szkolenie, konferencja, doradztwo itp.) wytworzone lub zakupione w ramach projektu.
- 4) IZ lub inna, właściwa instytucja weryfikuje zgodność projektów i ich produktów (w tym także usług) z zasadami horyzontalnymi w oparciu o specjalnie określone pytania, zawarte w listach kontrolnych dla każdej z zasad rozdzielnie. Weryfikacja może być również prowadzona w oparciu o informacje zbierane od uczestników/uczestniczek projektów lub użytkowników/użytkowniczek wykorzystujących dany produkt/usługę - o ile jest to uzasadnione specyfiką projektu. Wyniki przeprowadzonej kontroli są odzwierciedlane w informacji pokontrolnej.
- 5) W przypadku rażących lub notorycznych naruszeń *Standardów dostępności* lub uchylania się beneficjenta od realizacji działań naprawczych, IZ może uznać część wydatków projektu za niekwalifikowalne. Stosowne postanowienia w przedmiotowym zakresie powinny zostać ujęte w umowie o dofinansowanie projektu.
- 6) Przynajmniej raz w okresie programowania IZ dokonuje weryfikacji spełniania *Standardów dostępności* na próbie realizowanych projektów (w trakcie lub po ich zakończeniu). Liczba i rodzaj projektów wybranych do weryfikacji zależy od decyzji IZ.

Załączniki

Załącznik nr 1 Standard minimum realizacji zasady równości kobiet i mężczyzn w ramach projektów współfinansowanych z EFS+.

Załącznik nr 2 Standardy dostępności dla polityki spójności 2021-2027.

⁴³ Za stronę internetową, będącą produktem projektu, uznaje się również zakładkę/podstronę oraz inny sposób informowania o projekcie.

Załącznik nr 3 Procedura służąca do włączania zapisów KPON do praktyki wdrażania programów.